

Sygn. akt I C 1244/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Kamila Starosta

po rozpoznaniu w dniu 01 grudnia 2017r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd z siedzibą na Malcie

przeciwko **A. H.**

o zapłatę

I. oddala powództwo.

II. zasądza od powoda (...) Ltd z siedzibą na Malcie na rzecz pozwanej A. H. kwotę 304 zł (trzysta cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 1244/16 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd z siedzibą na Malcie wniósł o zasądzenie od pozwanej A. H. kwoty 827 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 500 zł od dnia 16 stycznia 2016r. do dnia zapłaty. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając zgłoszone roszczenie powód wskazał, że dochodzona kwota obejmuje niespłacone należności z tytułu umowy pożyczki z dnia 1 grudnia 2015r., zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Stwierdził, iż brak spłaty pożyczki w terminie spowodował podjęcie przez pożyczkodawcę czynności windykacyjnych, których kosztami została obciążona pozwana. Następnie na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 1 kwietnia 2016r. powód nabył od (...) Sp. z o.o. przysługującą jej wobec pozwanej wierzytelność. Wyjaśniono, iż na dochodzone pozwem roszczenie składa się kwota niespłaconego kapitału pożyczki w wysokości 500 zł oraz należność z tytułu czynności windykacyjnych w kwocie 327 zł(k.2-4v).

Pozwana na rozprawie w dniu 08 września 2017r. (k.43-44) wskazała, iż jest w trudnej sytuacji rodzinnej, bo po śmierci mamy sprawuje stałą opiekę nad chorym ojcem, a po otrzymaniu pozwu zapomniała o sprawie, a żadnej pożyczki nie brała i nie wie skąd niniejsza sprawa. Wniosła o umożliwienie jej ustosunkowania się do pozwu w terminie 7 dni.

W wykonaniu zobowiązania sądu nałożonego na pozwaną w dniu 08 września 2017r. w piśmie procesowym z dnia 15 września 2017r. (k.46-49) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zaprzeczyła, aby zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki t.j. zaakceptowała zawarcie umowy pożyczki, otrzymała pożyczkę w wysokości 500 zł oraz przelała na konto pożyczkodawcy kwotę 0,01 zł wpisując w treści tytułu przelewu akceptację treści umowy pożyczki. Podkreśliła, iż załączona do pozwu umowa ramowa pożyczki oraz potwierdzenie pożyczki stanowią niepodpisane przez pozwaną pisma, zaś wydruk historii rachunku bankowego(z którego nie wynika do kogo należy rachunek bankowy) nie dowodzi, iż to pozwana dokonała akceptacji warunków umowy pożyczki. Nadto na wydruku z konta nie ma informacji o numerze konta bankowego, z którego dokonano niniejszego przelewu. Pozwana temu zaprzecza, iż to ona dokonała takiego przelewu. Ponadto wskazała, iż wysoce prawdopodobne jest, iż ktoś w sposób bezprawny dostał się w posiadanie danych pozwanej i dokonał przelewu. Zaznaczono także, iż z wydruku nie wynika z jakiego konta dokonano przelewu kwoty 500 zł, a pozwana zaprzecza, iż taki przelew otrzymała. Tym samym z powyższych okoliczności niezasadnym jest żądanie zapłaty pozostałej kwoty 327 zł z kosztów windykacyjnych. W ocenie pozwanej powód nie wykazał nadto spełnienia wymogów zawarcia umowy drogą elektroniczną, zwłaszcza poinformowania drugiej strony o czynnościach technicznych związanych z procedurą zawarcia umowy oraz jej skutkach(art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2002r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, art. 66¹k.c.). Nadto przywołane zostały przepisy art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c.

W odpowiedzi z dnia 04 października 2017r. (k.55-57) powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, a w szczególności, iż pozwana posiada legitymację procesową bierną w niniejszej sprawie. Podniósł, iż pozwana nie dokonała zgłoszenia organom ścigania możliwości popełnienia przestępstwa t.j. uzyskania pożyczki u pożyczkodawcy przez osobę trzecią na jej szkodę. Stwierdził, iż przedstawione przez niego dowody wykazują, iż stroną umowy pożyczki była pozwana, zaś kwestionowanie tej okoliczności stanowi wyraz jej linii obrony. Przywołano treść § 1.19 Ramowej Umowy pożyczki, przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. Nr 126, poz.715 ze zm.) jak i przepisy prawa międzynarodowego, w tym art. 10 ust.1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008r. w sprawie umów o kredyt konsumencki, dopuszczających zawieranie umowy o kredyt konsumencki z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o której mowa w ustawie z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. Nr 22, poz.271 ze zm.). Zaakcentowano, iż żadna z tych regulacji w zakresie sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość nie reguluje bezpośrednio kwestii formy wymaganej dla zawarcia umowy, a jedynie główne obowiązki informacyjne przedsiębiorcy zawierającego umowę na odległość oraz prawo i warunki do odstąpienia od umowy. Przywołano także tą okoliczność, iż zgodnie z punktem 17.11 Ramowej Umowy P. łączącej pozwaną z pożyczkodawcą strony Ramowej Umowy P. uznają, iż dane przesłane wiadomościami SMS, za pośrednictwem Formularza Internetowego oraz innymi elektronicznymi środkami porozumiewania są traktowane jako oświadczenie woli każdej ze stron i powodują pełne skutki prawne. Natomiast brak podpisu na tej umowie oraz potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki nie może być podstawą do uznania, iż umowa nie została ważnie zawarta albowiem wynika to z faktu zawarcia umowy na odległość. Odwołano się także do określenia „stwierdzenie pismem” oznaczającego tylko istnienie pisma stwierdzającego, że umowa została zawarta, a nie obowiązku zawarcia umowy w formie pisemnej.

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2017r. (k.70 -71) strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko, a tym samym, iż strona powodowa nie wykazała swojego roszczenia wobec pozwanej, a przedłożone dokumenty nic do sprawy nie wnoszą. W ocenie strony pozwanej nie można przerzucać na stronę pozwaną, że to ona nie wykazała określonych okoliczności, tj. zgłoszenia przestępstwa na jej szkodę. Nie jest wskazane konto na jakie pieniądze zostały przekazane. Nadto domaga się zapłaty kwoty 327 zł tytułem działań windykacyjnych, a z dokumentów dołączonych do pozwu nie wynika, iż takie działania zostały podjęte. Nadto, w pozwie jest mowa o umowie cesji z 1 kwietnia 2016r., natomiast jako załącznik została przedłożona umowa z 10 kwietnia 2015r., a nadto z niej nie wynika, jakie wierzycelności były przedmiotem tej cesji. Przede wszystkim nie wynika, że przedmiotem cesji była wierzycelność

objęta niniejszym postępowaniem. Tym samym nie wykazała przelewu wierzytelności i jej istnienia na rzecz cedenta i wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udzielała za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej krótkoterminowych pożyczek. Warunkiem zawarcia umowy oraz udzielenia pożyczki było uprzednie utworzenie przez pożyczkobiorcę profilu klienta na stronie internetowej i posiadanie przez pożyczkobiorcę aktywnego profilu klienta. Po utworzeniu przez pożyczkobiorcę profilu klienta na stronie internetowej, pożyczkobiorca był zobowiązany do dokonania przelewu ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy pożyczkobiorcy w kwocie 0,01 PLN tytułem opłaty rejestracyjnej.

Na stronie internetowej pożyczkodawcy utworzony został profil klienta- A. H.. Następnie w dniu 1 grudnia 2015r. na rachunek bankowy pożyczkodawcy wpłynął przelew w kwocie 0,01 zł o tytule transakcji „Akceptuję warunki umowy pożyczki (...) PESEL (...), (...), A. H. ul. (...), (...)-(…) S.”. W związku z powyższym (...) Sp. z o.o. w W. wygenerowało umowę pożyczki kwoty 500 zł. Z terminem udzielenia pożyczki – 1 grudnia 2015r. i terminem wymagalności 15 stycznia 2016r.

Dowód:

- **umowa ramowa pożyczki z załącznikami k. 7-14,**
- **umowa pożyczki k. 15,**
- **wyciągi z rachunku bankowego k. 17-18, 58-61,**
- **profil klienta k. 19.**

W dniu 10 kwietnia 2015r. (...) Sp. z o.o. w W. zawarła z (...) Ltd z siedzibą na Malcie umowę przelewu wierzytelności określonych w Załączniku numer 1 do umowy(§ 1pkt.2 umowy).

Dowód:

- **umowa cesji wierzytelności wraz z tłumaczeniem k. 21-23,**
- **zaświadczenie wraz z tłumaczeniem 24-25,**
- **potwierdzenie rejestracji wraz z tłumaczeniem k. 26-27.**

Pismami z dnia 8 listopada 2016r. (...) Ltd z siedzibą na Malcie poinformował A. H., że dług w kwocie 882,93 zł powstały z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 1 grudnia 2015r. został objęty cesją na jego rzecz. Jednocześnie wezwał A. H. do zapłaty kwoty 882,93 zł.

Dowód:

- **wezwanie do zapłaty z dnia 08.11.2016 r. k. 5,**
- **zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 6.**

Sąd zważył, co następuje:

Wytoczone powództwo w całości podlegało oddaleniu.

Strona powodowa żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej kwoty 827 zł wraz z odsetkami umownymi, wywodząc swe roszczenie z wierzytelności nabytej od (...) Sp. z o.o. w W., która związana była z pozwaną umową pożyczki z

dnia 1 grudnia 2015r. Pozwana domagając się oddalenia powództwa zgłosiła natomiast szereg zarzutów dotyczących zarówno nieistnienia roszczenia jak i nieskuteczności przelewu wierzytelności. Strona pozwana zakwestionowała sam fakt zawarcia wyżej wskazanej umowy oraz podniosła szereg innych zarzutów, z których najdalej idący odnosił się do braku legitymacji czynnej powoda z uwagi na niewykazanie przelewu wierzytelności.

Nie ulega wątpliwości, iż dany podmiot, aby móc wystąpić w procesie w charakterze strony, musi być podmiotem do tego właściwym, tzn. musi posiadać szczególną kwalifikację pozwalającą na wystąpienie z danym powództwem właśnie przez niego (czynna legitymacja procesowa) bądź przeciwko niemu (bierna legitymacja procesowa). Sprawa dotycząca określonego stosunku prawnego z jednej strony nie może być wszczęta przez jakikolwiek podmiot, lecz jedynie przez podmiot określony, któremu służy do tego uprawnienie. Z drugiej zaś, powództwo musi być również skierowane wobec podmiotu właściwego. O istnieniu czy braku legitymacji procesowej decyduje prawo materialne na podstawie podanego w pozwie stanu faktycznego.

Mając na względzie stanowiska procesowe stron, rozstrzygnięcie o zasadności wytoczonego powództwa wymagało w pierwszej kolejności poczynienia ustaleń w zakresie istnienia po stronie powoda czynnej legitymacji procesowej, tj. prawa do dochodzenia roszczenia z tytułu umowy pożyczki. Dokonując oceny w tym zakresie należało zaś odnieść się do umowy cesji wierzytelności z dnia 10 kwietnia 2015r. (bo umowa w tej dacie została dołączona do pozwu, choć w treści pozwu wskazał na umowę z dnia 01 kwietnia 2016r.), z której powód wywodził nabycie ogółu praw i obowiązków przysługujących (...) Sp. z o.o. w W..

Fakt zawarcia umowy cesji wierzytelności powoduje, iż po stronie cesjonariusza powstaje czynna legitymacja procesowa w zakresie dochodzenia wierzytelności objętych umową. W takiej bowiem sytuacji stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie (cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu), lecz zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

W ocenie sądu, w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego, podniesiony przez pozwaną zarzut braku czynnej legitymacji procesowej powoda okazał się zasadny.

Wskazać bowiem należy, iż z przedłożonej umowy w żaden sposób nie wynika, aby na jej podstawie doszło do przejścia na powoda wierzytelności w stosunku do pozwanej. W sprawie nie został przedłożony załącznik numer 1 do tej umowy, w którym zgodnie z treścią umowy zostały opisane wierzytelności będące przedmiotem cesji. Było to jednak niemożliwe z uwagi na datę tej umowy (10 kwietnia 2015r.) i datę przedmiotowej umowy pożyczki z 01 grudnia 2015r. W konsekwencji zgromadzony materiał nie dawał podstawy do ustalenia, że powodowy fundusz skutecznie nabył wierzytelność wobec pozwanej. Nie mógł zatem skutecznie dochodzić zgłoszonego w pozwie roszczenia.

Ponieważ ciężar dowodu z tym zakresie na zasadzie art. 232 k.p.c. i 6 k.c. spoczywał na stronie powodowej, która winna wykazać okoliczności stanowiące przesłanki jej roszczenia, w tym przede wszystkim istnienia po jego stronie legitymacji procesowej, to również powoda obciążały procesowe konsekwencje braku właściwej inicjatywy dowodowej we wskazanym zakresie. Nadto z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów (przy jednoznacznym stanowisku strony pozwanej co do braku istnienia umowy pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda) nie wynika, iż doszło do zawarcia przedmiotowej umowy z pozwaną. Fakt niezawiadomienia przez nią organów ścigania o zaistniałej sytuacji t.j. bezprawnego posłużenia się danymi pozwanej i działania na jej szkodę nie może być argumentem przemawiającym za stanowiskiem strony powodowej, biorąc pod uwagę, iż pozwana nie jest profesjonalnym podmiotem prawa. To strona powodowa wywodząca określone skutki prawne z przedstawionych okoliczności powinna wykazać przesłanki przemawiające za przyjęciem istnienia określonego zobowiązania po stronie pozwanej, jego wysokości i posiadania przez obie strony legitymacji procesowej. Żaden z wydruków z rachunku bankowego nie jest potwierdzony za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej, choć zawiera adnotację - dokument elektroniczny – nie wymaga podpisu ani pieczęci” nie może być traktowany jako dowód wykazujący okoliczności wskazane w pozwie z uwagi na zakwestionowanie jego treści przez stronę pozwaną, także podniesiony zarzut niewykazania, iż wskazane konto jest faktycznie kontem pozwanej.

W tej sytuacji w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należało stwierdzić, że powód nie uczynił zadość ciążącemu na nim obowiązкови. W konsekwencji wywiedzione powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł przy uwzględnieniu wyniku procesu w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 i art. 99 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca sprawę obowiązany był zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu. Koszty te obejmowały uiszczone dwie opłaty skarbowe od udzielonego pełnomocnictwa procesowego w łącznej kwocie 34 zł (2 x 17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł, określonej na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015. poz.1804 ze zm.) obowiązującego w tej treści w dacie wniesienia pozwu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 1244/16 upr

Zarządzenia:

Dnia 08 stycznia 2018 r.

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

SSR Anita Wolska